

VÁLASZD A JOBBIK RÉSZT!*

Lk 10,38–42

Mária és Márta története örök időkre szóló üzenetet küld nekünk, nőknek. Megválaszolja kétségeinket és kételyeinket, melyekkel mindennap vívódunk, hisz naponta szeretnénk eleget tenni kötelességeinknek, és még az életet is szeretnénk élvezni, boldogságot akarunk nyújtani és boldogságot kapni. Pontosan, tisztán, békességet és örömet sugárzóan akarjuk elvégezni azokat a feladatokat, melyek az időt kegyetlenül nyelik, de látszatot nem nyújtanak. A házi munka olyan ugyanis, hogy csak akkor látszik, amikor nincs elvégezve.

Sokszor elégedetlenkedünk segítség hiánya miatt, mint Márta tette, mert érezzük, hogy nem bírjuk tovább. De vajon van-e aki megvigasztaljon, van-e, aki felnyissa szemünket, aki felhívja figyelmünket, hogy feleslegesen aggodunk és nyugtalanokodunk, mert csak kevésre van szükség (a boldogsághoz), valójában csak egyre. Vitafórumot lehetne kezdeményezni annak érdekében, hogy minél több választ találjunk arra, mi is az az egy dolog, amiről Jézus olyan sejtelmesen beszél? Melyik is az a jobb rész, amelyiket Mária választotta, amit nem vehetnek el tőle soha? Mi az, ami valójában szükséges ahhoz, hogy egy nő, egy asszony boldog legyen?

Talán egy jó férj, aki nem urad és parancsolód, hanem szerető társad, egyenrangú partnered mindenben? Lehet, de a felolvasott bibliai rész szerint Mária, aki a jobb részt választotta, nem volt férjezett asszony, és mégis ő választott jól. Vajon az anyagi kényelem az a jobb rész, amire szükséged van? Az említett bibliai rész szerint Márta, a háziasszony, készítette az ételt, tehát nem volt szolgálójuk, tehát nem volt kiemelkedő anyagi kényelemben részük. Tovább lehetne elmélkedni, és millió dolgot felhozni a kérdés megoldására.

Véleményem szerint Jézus a lelkiekkel való foglalkozásról beszélt, amikor Máriának azt mondta, hogy ez az egy nagyon fontos, fontosabb, mint a házi munka, mert lelked művelése nélkül halálra dolgozhatod magad, elnyerheted a legjobban dolgozó nő díját, de életed mégsem lesz olyan teljes, mint kellene.

Amikor egymást arról faggatjuk, hogy mikor imádkoztál utoljára, vagy milyen gyakorisággal vizsgálod lelkedet, tisztítod, erősíted azt, kevés megnyugtató választ hallunk. Inkább azzal zárjuk be a beszélgetést, hogy hát nem tudod, hogy nincs időm, mert annyit kell dolgozzak? Nem tudod, hogy most épp kapálási hajrá van, iskolazárás, a főnök megy nyaralni, nekem kétszer annyit kell pötyögtetni a gépet, könyvelni, számolni, kicsi a baba, sok

---

* Elhangzott 2001. május 26-án a köri nőegyleti találkozón.